

عنوان مقاله:

بررسی انتقام و انگیزه های آن در دوره پهلوانی شاهنامه

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رامین صادقی نژاد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

صدیقه غیرتمند - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد هشتگرد

خلاصه مقاله:

کین کشی و خون خواهی- که یک واکنش آنی در رفتار انسانی شمرده میشود-از بنمایه های شاخص و چشمگیر منظومه ببیدیل حماسی فردوسی، در شاهنامه-است. سؤال اصلی این نوشته که درصدد پاسخ بدان برآمده ایم آن است که فردوسی چه دیدگاهی در ارتباط با موضوع کین کشی در بخش پهلوانی شاهنامه دارد این پژوهش به شیوه اسنادی تحلیلی و به روش کتابخانه ای ترتیب یافته است. یافته های این تحقیق نشان میدهد انتقام خون از دیدگاه ایرانیان باستان، امری مقدس و بایسته است و صاحب خون در حدامکان باید در انتقام بکوشد. فردوسی نیز با تاسی از باور نیاکان خود، اگرچه به اقتضای انسانیت، در جایجای شاهنامه به گذشت و اغماض و خویشنداری تشویق میکند، اما ناگزیر برای بردپیش کنش داستانهای شاهنامه و به بهانه های متفاوتی چون: حراست از مرز و بوم و کین و تخت و تاج و تحریک غیرت ملی و...، کینکشی را میستاید و بدان سفارش میکند.

کلمات کلیدی:

انتقام، خونخواهی، شاهنامه، فردوسی، کین کشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891001>

